

[Ellisabeth Arnold]

der er idømt 1 års fængsel og indrejseforbud, kan få opholdstilladelse i medfør af den lov, vi vedtager nu. Der er nemlig adskillige af de personer, der står nævnt i oversigten i det svar, der er givet til Retsudvalget, i hvis sag der allerede er faldet dom, og hvor vedkommende person er idømt en fængselsstraf plus indrejseforbud, og jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at disse personer ikke kan komme i betragtning.

Så fru Pia Kjærsgaard kan godt spare sig sine forberedelser. Disse personer vil naturligvis ikke få opholdstilladelse i medfør af loven.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal i anden runde give to korte bemærkninger til hr. Grove – selv om jeg godt kan forstå, at han er blevet træt af at være til stede. Hr. Grove sagde også i anden omgang, at jeg ville belære V og K om, hvordan de skulle udforme deres betækningsbidrag. Selvfølgelig vil jeg da ikke det, men jeg har da vel lov at forholde mig til det. Fordi et indlæg er skriftligt, er det så ikke til diskussion, skal man så bukke og sige ja og amen, det er jeres sag? Det var da en helt ny praksis i Folketinget.

Og så må jeg igen gentage, at der altså ikke er noget, der hedder tilfældig lovgivning. Jeg er sikker på, at jeg kunne få hele Folketingets Præsidium og alle gruppeformændene til at være enige med mig i, at når Folketinget vedtager en lov, så er det ikke ved tilfældigheder. Og det er en grov insinuation, som en mand på så fremskudt en post som hr. Groves næsten ikke kan være bekendt. Enten det er lovgivning om spraydåser eller fartgrænser, eller det er udlændingeloven, så er Folketinget den øverste instans i den slags sager, og fordi man er uenig, kan man ikke tillade sig at kalde en lovgivning, der foregår efter grundlovens og forretningsordenens regler, for tilfældig.

Så et par svar til justitsministeren. Justitsministeren brugte som i hvert fald delvis begrundelse for, at der var gået så lang tid, siden han adviserede forslag til ændring af udlændingeloven i april 1990, at der havde været valg og ny regering. Ja, skulle det virkelig have forsinket det? Det er den samme justitsminister. Det er ikke helt det samme justitsministerium – der er jo røget et hoved – der er jo også røget nogle hoveder i den berømte sags sammenhæng i øvrigt inden for De Konservatives rækker – men

det er da den samme justitsminister. Og de intentioner, han havde i april 1990, skulle vi altså frem til november 1991 for at blive gjort bekendt med.

Så sagde justitsministeren, at han syntes, det var nogle udmærkede svar, der var givet på de spørgsmål, som jeg læste op. Nu har jeg hverken tid til eller lyst til at gentage oplæsningen, men jeg vil råde justitsministeren til at gå hjem og læse, hvad der står i de to spørgsmål, jeg læste op af. Jeg tror ikke, det bliver behageligt for ham. Og jeg mener, det må blive ret ubehageligt for nogle, der har forsøgt i første omgang at slippe af sted med et smart svar, som ikke gav den viden, man var i besiddelse af, på det stillede spørgsmål. Efterhånden som sager af den art hober sig op, så er det jo, at vi alle sammen rystes.

Endvidere sagde justitsministeren, at CD's betænkning ikke lægger op til den tale, jeg holdt i dag. Supersvareren hr. Svend Heiselberg var inde på en lignende betragtning. Men det er jo ikke det bedste for rigtigheden af justitsministerens bemærkning.

Jeg har talt linierne op. CD's betækningsbidrag fylder 19 linier, når jeg tager den øverste, hvor vort navn står, fra. De fire af dem siger, at vi agter at stemme nej til lovforslaget, og begrundet hvorfor. De femten beskæftiger sig så med, hvorvidt det er rimeligt eller ej at udsende flygtninge til det af Syrien besatte Libanon. Derfor er der ganske god overensstemmelse mellem det af min partigruppe vedtagne betækningsbidrag og den tale, jeg holdt her.

Så var jeg sluttelig glad for, at justitsministeren nævnte FN's flygtningekonvention af 1951 og udtalte, at den gik jo netop ud på, at det måtte man ikke. Men nu vasker justitsministeren sine hænder og siger: Jamen det har vi jo Flygtningenævnet til at tage stilling til. Jeg vil hævde den påstand – og så er justitsministeren meget velkommen til at gå hjem i sin lovfdeling og få det undersøgt og fortolket – at Flygtningenævnet ikke i henhold til vores udlændingelov kan sætte en konvention ud af kraft, som vi har tiltrådt i FN sammen med en mængde andre lande. Det mener jeg ikke det navn er oprettet til, jeg mener ikke, det evner det, jeg mener ikke, det har tilstrækkelige oplysninger til at kunne gøre det. Og det er ikke bestridt, det er tværtimod bekræftet af udenrigsministeren via justitsministeren, at Liba-